קצת חוץ" לארץ

תארי לך גבירתי, תאר לך אדוני, מצב כזה: אתה חוזר מעמל יומך, רב קצת עם האשה, צועק קצת על הילדים, מתקן את הכיור בזמן ששאתך תולה כביסה, מטלפן לבעל המלאכה ההוא שהבטיח לבוא וכמובן לא בא, יורד לשען שעור לא שילם את מיס־יעד־הבית ואומר לו מה דעתך עליו. אחר כך אתה אוכל קצת קוטג' וביצה־עין לארוחת־הערב ומתיישב מול הטלוויזיה. שם.

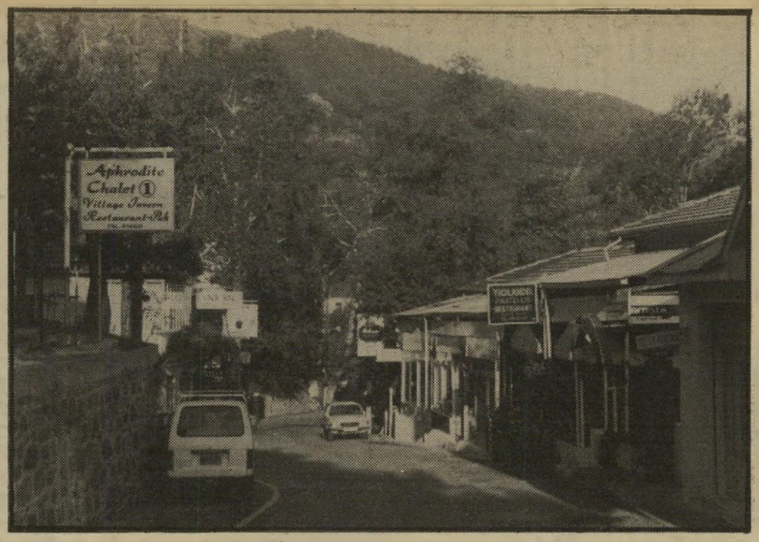

עיירה בהרי טרודוס: עולם אחר

בטלוויזיה, אתה רואה איך ישראל הסתבכה במכירת נשק לאיראנים והעברת הכסף למורדים ברדום־אמריקה. ולפני שאתה מבין למה זה קרה, כבר מראים לך מוסד לילדים מפגרים, שבו 13 חיות־אדם התעללו בילדים מוכי־הגורל. מה אתה יכול לעשות, מלבד להיתקף בגועל ובעייפות נוראה, וכל מה שאתה רוצה זה לברוח לכמה ימים מכל הדברים האלה.

עכשיו תארי לך גבירתי, תאר לך אדוני, שיכולת פשוט לגשת לאיזה מישרד במקום־מגוריך, לשלם 299 דולרים, להכניס שתי חולצות ווזג מיכנסיים למיזוודה, לנסוע לשדה־דוב, ואחרי 50 דקות להיות במקום אחר לגמרי, במקום שבו אף אחד לא מדבר עברית, אף אחד לא יודע מי זאת גאולה כהן, אף אחד לא שמע בכלל על האירועים האחרונים בירושלים.

ולפני שאתה מבין איפה אתה נמצא, יקח אותך נהג מנומס למלון סופר שבסופר, ושם יתנהגו אליך כאילו אתה האיש הכי־חשוב בעולם, וגם יחייכו אליך כל הזמן. יתנו לך חדר משגע עם נוף מרהיב. אחרי שתאכל ארוחת־בוקר אנגלית, תוכל לבחור בין שחיה בים לבין שחיה בבריכת המלון המחוממת, בין מישחק טניס לבין מישחק סקווש. אחר־כך, בתוך המלון, תוכל לשכור לך טוסטוס תמורת 12 שקלים ליממה, ובו תוכל לסייר בעיירה משגעת.

תבקר בשוק־הדגים, תשב בבית־קפה על שפת־הים ותשמע שקט ושוב שקט. תזמין קפה יווני (לא תורכי, חלילה) ואנשים יעברו לידך ויחייכו. בצהריים תיכנס לאיזו מיסעדה ותזמין שרימפסים וקלמרים ובשר כבש וסלט יווני נהדר וגבינה חלומית מטוגנת ובקבוק יין, ותשלם עבור הכל איזה 10 שקלים. אחר כך תחזור למלון־הפאר שלך ותלך לישון קצת מול הטלוויזיה בחדר שלך, שמראה את פול ניומן ואת רוברט רדפורד ביחד (או שמא זה היה רק בשבילי?) בסרט העוקץ. בערב תרד לבר של המלון או תצא לאחד ממועדוני־הלילה, ותשמע את השירים היווניים האלה שאתה אוהב ותיראה איך רוקדים סירטאקי, ופיתאום יפרחו לך מהראש כל מיני מילים כמו רוטאציה ושערוריה ושב"כ וועונו וחקירה במישטרה ורפי לוי — וכל מה שתוכל לצעוק בקול זה „יאסו! יאסו!"

אחרי שלושה ימים כאלה, פיתאום יהיה נרמה לך שמספיק עם חוץ־הים, ואתה רוצה לעבור לארץ אחרת. אין בעיה. נסיעה של שעה באוטובוס ואתה נמצא בגובה של אלפיים מטר בהרי הטרודוס, שאו־טו־טו והם יהיו מכוסים בשלג לבן. תשכור ציוד סקי ותעשה כמה ירידות ועליות. ואחר כך תטייל בתוך כפרים שנדמה לך כאילו כבר אין כאלה בעולם. ושוב תאכל אוכל יווני משגע, ותשתה יין קפריסי והמוסיקה תמלא לך את הראש עד כי תשכח להתגעגע הביתה.

אחרי יומיים בהרים וביערות שוב תרד לאחת

זה הרכב הקפריסאי: 12 ש"ח ליום ואתה משוחרר מבעיות חניה

ניקוסיה: רק למי שמוכרח לקנות ב„מרקס אנד ספנסר" או ב„וולוורת"

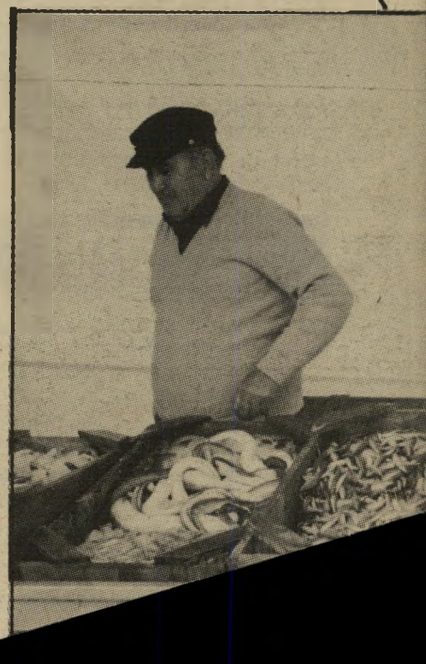

כן, יש דבר כזה

לא רק שמעולם לא אכלתי את המאכל הזה, עד לביקורי בקפריסין, אלא שגם לא שמעתי על קיומו:

המיצרכים הדרושים: ענפים של שיח צלפים (כן, כולל הקוצים הקטנים) לימון, שמן־זית, מלח.

אופן ההכנה: מבשלים את ענפי־הצלף במים, מסננים, שמים על צלחת ומוסיפים מלח, מיץ־לימון ושמן זית. אוכלים עם לחם ועם חיוך.

אז נכון שענפי־צלפים קשה להשיג במרכולים של תל־אביב, אבל באיזור צפת, למשל, צידי הדרכים מלאים בשיחים האלה.

תנסו. שווה את המאמץ. אני התמוגגתי בכל ביס.

פינת בן־יהודה

לפני שאתם מחליטים לתפוס כמה ימי־מחלה, כדאי שתבררו היטב איך קוראים למחלות בעברית. וכשתדעו, בטח תרצו לוותר על העניין. ונתחיל בכמה מחלות־עור:

לסתם אקזמה קוראים בשפתנו אבבית.

הנקודות השחורות שיש לנו לפעמים על העור נקראו אכמומית.

פריחה אלרגית בעור — באנגלית URTICARIA ובעברית סַרְפֶּדֶת.

ואם יש לכם הצטברות מוגלה בריקמות־הגוף — אבצס — אז יש לכם פשוט מַרְסָה.

תהיו בריאים עד לפעם הבאה!

קצת אינפורמציה

כסף — הלירה הקפריסית שווה 3 שקלים.

קניות — כדאי לקנות ביגדי־גברים, מיני מאכלים, עבודות־יד מרהיבות.

מזג־האויר — כמו אצלנו, פחות או יותר.

חדשות — אפשר לקלוט קול ישראל ואפילו טלוויזיה ישראלית (אבל לא מוכרחים).

נישואין אזרחיים — מוסדרים תוך שבוע, במחיר 888 דולר לזוג, כולל המלון, הטיסה, וכל האגרות.

מחיר טיסה בלבד לקפריסין — בחברת שחף: 125 דולר הלוך ושוב.

קמפינג — ישנם שני מקומות מוסדרים לקמפינג, בעיירה פוליס ובאיינה־פה. מחיר לינת לילה באוהל: 1 ויחצי דולר לאיש.

השפה — יוונית. אבל כולם מדברים אנגלית.

המישרד המטפל בחבילות־הנופש וכן בחבילות הנישואין האזרחיים, הוא מישרד סנטור, [illegible] 103, תל־אביב.

מערי החוף, ותהיה עוד יומיים במלון־הפאר שלך, ותרגיש כמו מיליונר בחופשה, וכל זה ב־$299 לשבוע (במלון פחות מהודר זה 266 $).

נו, מה את אומרת גבירתי, מה אתה אומר אדוני, אילו היה כזה, הייתם קופצים על המציאה? יש דבר כזה. ממש מול. בקפריסין.

מישרד־התיירות הקפריסי עושה מאמצים. בזמן האחרון, לשכנע אותנו. הישראלים. לבוא לחופשות דווקא אצלם. במיסגרת המאמצים של מישרד־התיירות שלהם הם הזמינו קבוצה של עיתונאים ישראליים (ואמתכם בתוכה), להראות לה את נפלאות קפריסין. מה אגיד לכם, אותי הם שיכנעו לגמרי. עכשיו נראה אותם משכנעים את ממשלת־ישראל לוותר על מס־הנסיעות שהם גובים מכל אזרח ישראלי שעובר את הגבול, ואני בטוחה שאם זה יקרה, תתמלא קפריסין בישראלים נופשים ונחים.